

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/353/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713204879
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5713204879.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Pajštunská č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Pajštunská č. 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ U. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., ul. A. V. č. XXXX/XX, 2/ F. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., ul. A. V. č. XXXX/XX, o zaplatenie sumy 1.373,04 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10C/174/2014-186 zo dňa 15. januára 2015 a to do výroku o splatnosti pohľadávky, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku o splatnosti pohľadávky, potvrdzuje.

V ostatnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 10C/174/2014-186 zo dňa 15. 01. 2015 žalovaných v rade 1/ a 2/ zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.323,04 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.046,68 eur za obdobie od 21. 06. 2012 do 25. 08. 2014, 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 996,68 eur za obdobie od 26. 08. 2014 do zaplatenia, vyčíslený úrok z omeškania v sume 34,03 eur a nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 82 eur za zaplatený súdny poplatok, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 eur zročných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca a počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaným v rade 1/ a 2/ zaviazal žalobcovi spoločne a nerozdielne nahradiť trovy konania vzniknuté právnym zastúpením žalobcu v sume 476,33 eur do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu č.: XXXXXXXXXXX/XXXX pod VS: XXXXXXXXXXX. Vo zvyšku uplatneného nároku konanie zastavil.

Súd konštatoval, že žalobou podanou na súde dňa 28. 03. 2013 sa žalobca proti žalovaným povinným spoločne a nerozdielne domáhal zaplatenia sumy 1.373,04 eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania 34,03 % a ďalej 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.046,68 eur od 21. 06. 2012 do zaplatenia.

Vzhľadom na čiastočné obmedzenie nároku oproti sume, ktorú žalobca pôvodne požadoval (1.373,04 eur) súd podľa § 94 ods. 1 tretia veta Občianskeho súdneho poriadku ďalej len „O. s. p.“ v časti konanie zastavil.

Zároveň mal súd zistené, že žalovaní 1/ a 2/ a Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom v Bratislave dňa 01. 04. 2003 uzavreli podľa § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodného zákonníka“) zmluvu o kontokorentnom úvere č. 0061274814/1/1, na základe ktorej banka žalovaným poskytla úverový rámec vo výške 20.000 Sk pri úrokovej sadzbe 10,85 % ročne, splatnosť úrokov mesačne ku koncu mesiaca, pri konečnej splatnosti úveru 31. 03. 2004, dohodnutom úroku z

omeškania v tom čase 26,40 % ročne, poplatku za poskytnutie úveru 2 % z výšky úverového rámca, úroku z prečerpania 26,40 % ročne a poplatku za správu úveru 0,20 % z výšky úverového rámca mesačne. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú a totiž jedného roka odo dňa podpísania zmluvy, avšak predlžovala sa vždy od doby jedného roka, ak dlžník neoznámil veriteľovi najneskôr v lehote 1 mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy, že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však bola uzavretá do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka. Žalovaní 1/ a 2/ sa úver zaviazali splácať za podmienok stanovených v článku 7 bod 3.1 Všeobecných obchodných podmienok banky, a to formou započítania pohľadávky banky voči pohľadávke svojej z účtu banke, a v dôsledku tejto skutočnosti sa zaviazali zabezpečiť na svojom sporožirovom účte dostatok finančných prostriedkov na úhradu splátok i príslušenstva. Ku dňu postúpenia pohľadávky žalobcovi (zmluvou zo dňa 15. 12. 2011) bolo zrejmé, že žalobcovi dlhovali sumu v žalobe uvedenú. Žalobca 23. 01. 2012 výzvou adresovanou žalovaným oznámil mimoriadnu splatnosť úveru k 02. 02. 2012. Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobcu je dôvodná v časti, v ktorej žalobca neobmedzil žalobný nárok a zaviazal žalovaných, ktorí boli solidárne povinní voči žalobcovi k zaplateniu sumy 1.323,04 eur spolu so sumou 34,03 eur, čo predstavuje vyčíslený úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 1.086,68 eur od 15. 02. 2012 do 20. 06. 2012. Suma 1.086,68 eur bola pôvodnou úverovou istinou v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu. Ďalej žalovaní zaviazal k zaplateniu 9 % úroku z omeškania ročne zo sumy 1.046,68 eur od 21. 06. 2012 do 25. 08. 2014, keď žalovaní znížili splátkou 50 eur svoj dlh a následne boli žalovaní zaviazaní k zaplateniu 9 % úroku z omeškania ročne zo sumy 996,68 eur od 26. 08. 2014 do zaplatenia. Istina 1.323,04 eur je tvorená istinou úveru, ktorú žalovaní postupnými splátkami znížili až na 996,68 eur, úrokom z omeškania vo výške 35,02 eur, ktorý nárok na úrok z omeškania vznikol ešte pred postúpením pohľadávky, pričom banka od 15. 01. 2009 účtovala úroky z omeškania v súlade od vtedy účinným ustanovením § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Ďalej istina uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku tvorená ostatným príslušenstvom v sume 291,34 eur, čo je súčet zaúčtovaných bankových poplatkov. Nárok žalobcu na zaplatenie úrokov a istiny úveru ako aj bankových poplatkov nachádza právnu úpravu v ust. § 497 a nasl. zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka. Nárok žalobcu na úroky z omeškania nachádza oporu v ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania, teda deň nasledujúci po dni, ku ktorému nastala podľa vyhlásenia žalobcu mimoriadna splatnosť úveru. V tomto období výška úroku z omeškania bola limitovaná ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Žalobca bol v konaní plne úspešný, a preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov konania z titulu zaplateného súdneho poplatku zo žalobného návrhu a odmeny právneho zástupcu.

Vzhľadom na zlé finančnú situáciu žalovaných, súd žalovaným povolil splátky dlhu, ktorých zročnosť a výšku a určil vo výrokovej časti tohto rozsudku, resp. u trov konania určil dlhšiu lehotu na plnenie, ktorá umožňuje žalovaným počas poskytnutého dlhšieho časového obdobia získať dostatok potrebných prostriedkov na úhradu trov konania žalobcovi. Súd tak rozhodol v zmysle ust. § 160 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku, ktorým súd rozhodol o povinnosti odporcov uhradiť dlžnú sumu v mesačných splátkach bez straty výhody splátok, podal odvolanie žalobca, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca poukázal na skutočnosť, že zohľadňuje osobnú a majetkovú situáciu žalovaných a nepodáva odvolanie voči samotnému rozhodnutiu o mesačných splátkach, avšak nesúhlasí s tým, že pokiaľ ide o podmienky zročnosti splátok, súd neurčil, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Nebránil sa plneniu v splátkach, avšak nemožno od neho spravodlivo očakávať, že v prípade, ak žalovaní neuhradia ani jednu splátku, môže žalobca vymáhať priznanú pohľadávku v celej výške až po uplynutí vyše dvoch rokov. Podľa jeho názoru treba v danom prípade zohľadniť aj skutočnosť, že na plnenie boli zaviazaní dvaja žalovaní, teda obaja majú mať záujem na úhrade dlhu v stanovených mesačných splátkach a bude v ich záujme predmetné splátky dodržiavať. Zároveň uviedol, že žalovaní boli vyzývaní predžalobnými upomienkami na úhradu dlžnej sumy ešte pred podaním žalobného návrhu v snahe vyriešiť vec mimosúdne a zabrániť zbytočnému navyšovaniu dlžnej sumy o trovy konania, avšak žalovaní dlžnú sumu neuhradili ani čiastočne.

Žalobca bol názoru, že z odôvodnenia rozhodnutia vôbec nevyplýva, prečo pri rozhodovaní o povolení splátok nevyužil zákonnú možnosť v zmysle ust. § 160 ods. 1 O. s. p. tzn. pokiaľ ide o podmienky zročnosti rozhodnúť tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Z týchto dôvodov navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalovaným povolí splácanie dlžnej sumy v určených mesačných splátkach s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žalovaní 1/ a 2/ sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 veta prvá O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 204 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu vo výroku o splatnosti pohľadávky ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z týchto dôvodov:

Žalobca odvolaním napadol výrok rozhodnutia, ktorým súd rozhodol o povinnosti žalovaných uhradiť dlžnú sumu v mesačných splátkach bez straty výhody splátok. Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, okresný súd pri svojom rozhodnutí zohľadnil zlú finančnú situáciu na strane žalovaných a preto trovy konania z titulu právneho zastúpenia advokátom ich zaviazal nahradiť v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia a celú pohľadávku a trovy žalobcu v splátkach po 50 eur mesačne.

Podľa ust. § 160 ods. 1 O. s. p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí.

Ust. § 160 ods. 1 O. s. p. upravuje lehotu na plnenie povinnosti, ktorú súd v rozsudku uložil. V zásade platí, že ak je v rozsudku uložená povinnosť plniť je účastník, ktorému bola táto povinnosť uložená, povinný splniť ju do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Len v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu dlhšiu, kratšia lehota prípustná nebude. Dlhšiu lehotu súd stanoví podľa okolností daného prípadu, napr. podľa sociálnej a rodinnej situácie, zdravotného stavu osoby, ktorej sa ukladá povinnosť a pod. Druhá veta ustanovenia umožňuje súdu rozhodnúť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach. Odôvodnenosť týchto prípadov sa bude posudzovať podobne ako pri prvej vete tohto ustanovenia. Zákon umožňuje súdu formulovať vo výroku svojho rozhodnutia i tzv. doložku cross default. Ide o doložku bežne využívanú predovšetkým v obchodných zmluvách, že nezaplatením jednej splátky sa stáva splatným celý dlh.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, vo veci dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávaniu veci aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku v podstate zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolanie žalobcu odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Aj keď je pravdou, že žalobca môže vymáhať priznanú pohľadávku v celej výške až po uplynutí viac ako dvoch rokov, túto dobu nepovažoval za neprimeranú. Pokiaľ žiadal žalobca v odvolaní zohľadniť tú skutočnosť, že na plnenie boli zaviazaní dvaja žalovaní, tak treba uviesť, že obaja žalovaní sú v zlej finančnej situácii, pričom ide o manželov, ktorí hospodária s finančnými prostriedkami spoločne. Navyiac odvolací súd poukazuje aj na snahu žalovaných o plnenie záväzku, keď v priebehu konania po tom ako obdržali žalobu začali splácať žalovanú sumu v splátkach po 50 eur mesačne (dňa 25. 08. 2014). K vytýkaniu žalobcom, že z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vôbec nevyplýva, prečo pri rozhodovaní o povolení splátok nevyužil možnosť straty

výhody splátok, uvádza, že súd využil len možnosť dania splátok u pohľadávky a trov konania žalobcu a dlhšej lehoty splatnosti u trov konania z titulu právneho zastupovania advokátom, ktorú aj odôvodnil. Nevyužitie ďalšej možnosti t.j. doložky, že nezaplatením jednej splátky sa stáva splatným celý dlh, nemal podľa odvolacieho súdu preto dôvod zdôvodniť.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd v napadnutej časti určenia lehoty plnenia priznanej sumy s príslušenstvom a trov konania podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

V ostatnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaním.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. Žalovaní 1/ a 2/ boli v konaní úspešní, avšak trovy konania si neuplatnili (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by im boli tieto vznikli. Odvolací súd preto žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.